

Учнівська творчість

лені гроші, через що нарешті може реалізувати свої мрії та принизити Пузиря та інших. Не йдеться про його повагу до почуттів дітей, до уподобань дружини, він вирішує долю сина, керуючись власними примхами та уявленням про своє — начебто покращене — «матеріальне становище». Знову гроші понад усе?

Потрібно додати, що стосунки Герасима з членами родини можуть розглядатися і під час задоволення запиту, який передбачає питання «особистих кордонів» між людьми. Неважливо, що йдеться про членів родини, Герасим брутально порушує «особисті кордони», не залишаючи дружині й синові права бути собою, жити своїм життям. Тотальний контроль (умовно кажучи, від їжі до думок) і втручання в будь-які обставини особистого життя дружини й сина для Калитки є нормою поведінки, він вважає це своїм природним правом. Щоправда, і родичі практично не чинять опору, родина звикла до таких стосунків, вони

усіма членами родини сприймаються як правильні та навіть єдино можливі. Тим самим родина Калитки позбавлена родинного щастя, вороже ставлення глави сімейства до дружини й сина руйнує можливість взаєморозуміння та знищує сподівання на нього.

Як бачимо, бібліотерапевтичне читання п'єси Карпенка-Карого «Сто тисяч» спроможне задовольнити зазначені вище особистісні запити, створити умови для привласнення емоційного досвіду перебування в ситуаціях, які, сподіваємося, для багатьох читачів є такими, що в їхньому житті майже відсутні. Принаймні, у такій «концентрації», яка є у п'єсі. Але це аж ніяк не може знизити бібліотерапевтичного потенціалу цього видатного твору української літератури.

Список використаних джерел

1. Карпенко-Карий І. Сто тисяч // URL: <https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=1007>

Війна – мир – Україна Хайку і малюнки українських дітей

УДК 82.0-1(52)+75-053.5(477):069.9

Ми представляємо вам малюнки і хайку українських учнів, які вони створили для виставки «Хайку для миру», що відбулася в м. Сайтамі та інших містах Японії. Це лише невелика частка творчих робіт, у яких ми відчуваємо біль втрат, страх, тривогу і водночас велику мудрість, мужність і віру у вільне майбутнє України. Ми глибоко вдячні всім учням, які створили ці чудові роботи, а також учителям, методистам і батькам, які допомогли передати ці малюнки і хайку нашим японським друзям. Читайте продовження в наступних номерах журналу.

Анна Єльнікова (12 років).
м. Запоріжжя

Безсонні ночі.
Ракети над містом.
Ми у бомбосховищах!

Віють сирени.
Не ходжу до школи.
Хочу миру!

Олександр Гусяков (13 років).
м. Одеса

Цвіте калина –
Жива душа народу,
Символ України.

Олексій Чечотка (13 років).
м. Запоріжжя

Спитав я орла,
Що літає за хмари:
«Коли ж буде мир?»

Марія Мандзюк (12 років).
м. Кам'янець-Подільський,
Хмельницька область

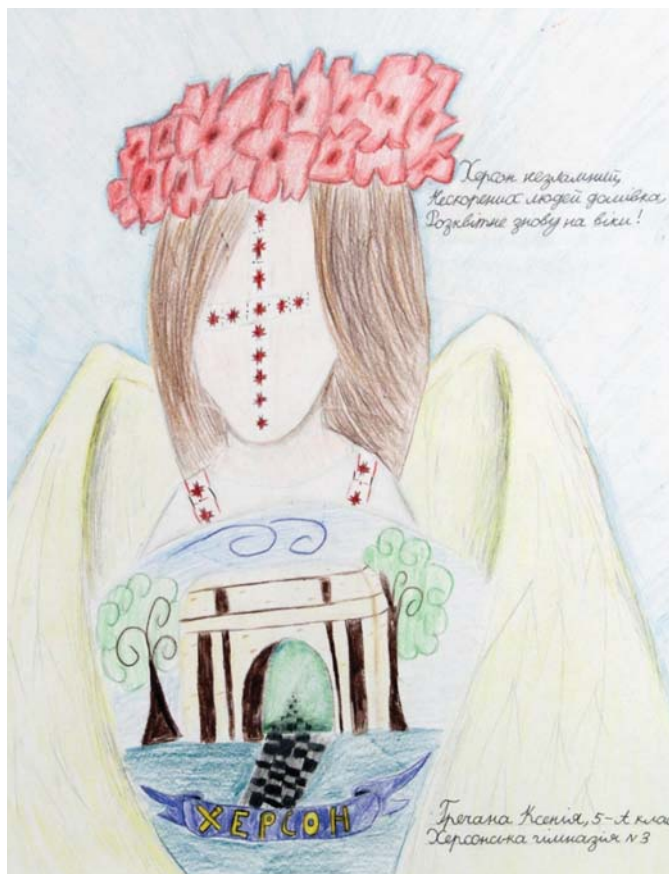
На тлі війни
Україна шукає мир.
Надії квітнуть!

Учнівська творчість

Світлана Глущенко (11 років).
м. Оріхів, Запорізька область

Знову калина цвіте...
Десь далеко у серці
Надії промінь, як спалах.

Ксенія Гречана (11 років).
м. Херсон

Херсон незламний,
Нескорених людей домівка,
Розквітне знову на віки!

Єлизавета Лещенко (13 років).
м. Одеса

Гинуть діти
В Україні нашої неньці,
Мир війну переможе!

Данііл Рабуш (14 років).
м. Вільнянськ, Запорізька область

Чужа країна...
Надія не вмирає!
Мирне майбутнє!

Андрій Сьома (12 років).
м. Миколаїв

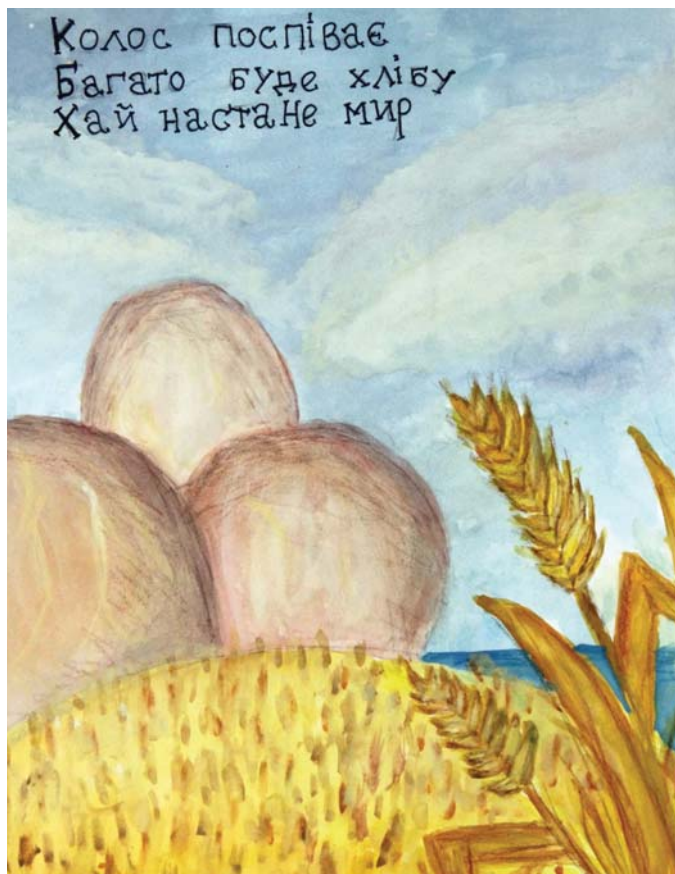
Жовте сонце мре,
Дитячі очі тремтять –
Доля без миру...

Євгенія Онiщенко (15 років).
м. Одеса

Зів'ялі маки
Течуть по мені кров'ю...
Квітну любов'ю.

Учнівська творчість

Катерина Крамаренко (12 років).
м. Миколаїв

Колос поспіває.
Багато буде хліба.
Хай настане мир!

Тетяна Волошина (15 років).
с. Врадівка, Миколаївська область

Україна,
як макові поля.
Нехай квітне вона!

Марія Гучкова (12 років).
м. Запоріжжя

Три роки – лютий...
Мрія про кінець війни.
Майбутнє в мирі!

Кароліна Біла (11 років).
м. Запоріжжя

Небом мир пливе,
Вітер гіркий несе дим,
Україна жде.

Дим і крики скрізь,
Жовто-синій світ мріє,
Сила – вільний край.

Владислав Замишевський (14 років).
м. Запоріжжя

Це наша ненька,
Немовби поле бою,
Впораємося ми!

Маргарита Владарська (12 років)
м. Запоріжжя

Зруйноване місто...
Квітне нове життя знов.
Мир і світло тут.

Учнівська творчість

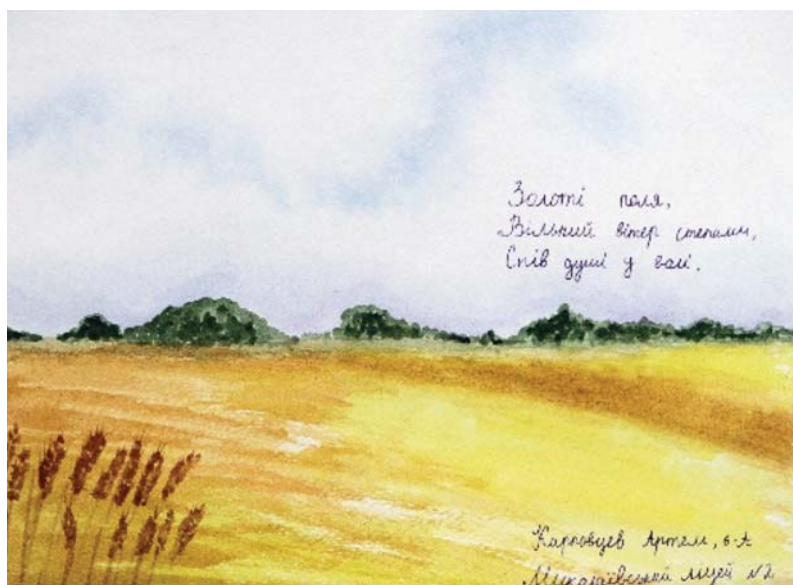
Софія Марусенко (14 років).
м. Запоріжжя

Сонце, пшениця.
Розквітає Україна.
Перемога, мир.

Назар Ананевич (13 років).
м. Миколаїв

Донецьк і Луганськ
Зараз окуповані.
Однак – наші.

Артем Карпавцов (11 років).
м. Миколаїв

Золоті поля,
Вільний вітер степом,
Спів душі у волі.

Анастасія Корольова (12 років).
м. Миколаїв

Заходить сонце...
Захисники на варті.
Завтра новий день.

Ростислав Самолук (10 років).
с. Довга Пристань,
Первомайський район,
Миколаївська область

Мир в наших руках.
Серця б'ються, як одне ціле.
Сонце ясне сьє, квітне Україна.

Ярослава Нестеренко (11 років).
м. Запоріжжя

Україна наша
Сильна й непереможна!
Та й ми незламні.

Учнівська творчість

Аркадій Стручков (12 років).
м. Миколаїв

Небо синє знову,
Після бурі засяє сонце.
Перемога наша.

Анастасія Омельченко (11 років).
м. Запоріжжя

Білий голуб сів.
Дзвонить дзвін у тиші дня -
Мир настає.

Олена Біляєва (14 років).
м. Одеса

Прийшла війна.
Світ сколихнувся.
Мир буде в Україні!